

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет культури і мистецтв
Кафедра образотворчого мистецтва і дизайну**

**РОЗРОБКА ПРОЄКТУ ІНТЕР'ЄРУ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ЙОГО
ПРОСТОРУ ЗА ДОПОМОГОЮ ПРИЙОМІВ ОБ'ЄКТНОГО
ДИЗАЙНУ /
DESIGNING AN INTERIOR PROJECT AND ARRANGING ITS
SPACE BY MEANS OF OBJECT DESIGN TECHNIQUES**

Кваліфікаційна робота (проєкт)

на здобуття ступеня вищої освіти “бакалавр”

Виконала: студентка 16-421 групи
Спеціальності 023 Образотворче
мистецтво, декоративне мистецтво,
реставрація
Освітньо-професійної (наукової)
програми Образотворче мистецтво,
декоративне мистецтво, реставрація
Шепілова Євгенія Олексіївна

Керівник доцент Курак С.П.
Рецензент доцент Думасенко С.А.

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. Дизайн-проект як вид творчої діяльності	5
1.1. Композиційні особливості інтер'єрних просторів.....	5
1.2. Загальний процес розробки проекту інтер'єра.....	10
РОЗДІЛ 2. Використання технологій комп'ютерної графіки у процесі виконання проекту інтер'єру	16
2.1. Послідовність роботи над проектом з використанням об'єктного дизайну.....	16
2.2. Сучасні технології у дизайні елементів інтер'єру.....	19
ВИСНОВКИ	22
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	24

ВСТУП

Актуальність дослідження. Інтер'єр почав існувати разом з першою людською домівкою. Ґрунтуючись на побудові внутрішнього простору, що, як правило, мав предметне наповнення. Дизайн інтер'єру розвивався разом з потребами людини. Він мав певні відмінності у кожному куточку світу, умови яких задавали його характерні риси. Саме так пізніше виявляються різні традиційні стилі дизайну внутрішнього середовища. Разом з розвитком технологій з'являються і різні можливості роботи над побудовою проекту інтер'єра.

До традиційних технік відноситься креслення побудови плану інтер'єра на папері. До засобів цієї техніки відносяться робота з ескізами, за допомогою яких дизайнер обирав кольорову схему та характер деталей. Всі ці види традиційної роботи існують і сьогодні. Дизайнер інтер'єру, що добре володіє графікою та може створити швидко замальовки чи ескізи користується популярністю, бо така техніка завжди буде актуальною та свідчити про рівень професійності фахівця. Та з розвитком технологій сьогодні дизайнер інтер'єру має можливість побудувати реалістичну картинку проекту інтер'єру, та навіть врахувати будь-які умови навколишнього середовища та його впливу на внутрішній простір.

Перевагою побудови проекту за допомогою прийомів об'єктного дизайну є можливість створити максимально наближене до реальності зображення, що допоможе правильно сприйняти отриманий результат. Також, у випадку використання комп'ютерних технологій, дизайнер може ідеально розрахувати всі виміри та мати можливість представити ті чи інші об'єкти за поданих умов. Також, створюючи власні арт-об'єкти у композиції, чи вводячи будь-які авторські корективи, дизайнер спочатку може оцінити їх доцільність та корисність у тривимірному світі комп'ютерної графіки.

Вищезазначене зумовило вибір теми кваліфікаційної роботи **«Розробка проєкту інтер'єру та організація його простору за допомогою прийомів об'єктного дизайну»**.

Мета роботи у розробці проєкту інтер'єру, створеному за допомогою прийомів об'єктного дизайну.

Відповідно до поставленої мети визначені **завдання**:

- проаналізувати літературу з обраної проблематики;
- проаналізувати композиційні особливості інтер'єрних просторів;
- визначити поетапність процесу загальної розробки проєкту інтер'єра;
- розкрити етапи роботи над дизайн-проєктом інтер'єру створеного за допомогою прийомів об'єктного дизайну;
- визначити місце сучасних технологій у дизайні елементів інтер'єру на прикладі нашої творчої роботи;
- створити власний творчий проєкт за допомогою прийомів об'єктного дизайну.

Об'єктом дослідження є побудова проєкту дизайну інтер'єра.

Предмет дослідження являє собою розробку та організацію інтер'єрного простору за допомогою прийомів об'єктного дизайну.

Структура дослідження. Випускна кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

Методи дослідження. Аналіз літературних джерел з поданої теми, синтез теорії та практики у процесі розробки проєкту, узагальнення композиційних засобів у побудові інтер'єру.

РОЗДІЛ 1

ДИЗАЙН-ПРОЄКТ ЯК ВИД ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1.1. Композиційні особливості інтер'єрних просторів

Як і в будь-якому творі мистецтва композиція в інтер'єрі відіграє важливу роль. Композиція є головним чинником побудови як художнього твору, так і функціонального простору, який сприяє кращому розумінню та впливу на глядача, досягається методами композиційної гармонії та виразності. Такими методами в композиційній побудові інтер'єру є організація простору, колористика предметного середовища, предметне наповнення, освітлення тощо. Слід зазначити що при організації середовища архітектор і дизайнер працюють з тривимірним простором.

Робота з тривимірним простором відрізняється особливими характеристиками та вимогами до засобів побудови композиції. За ступенем ізольованості простори можна розділити на замкнуті та відкриті. Розрізнити ці типи можна за допомогою форм, розмірів, плану та ритму. До типу замкнутих відносяться такі побудови простору, які мають наступні характеристики: центричність, компактність розмірів, також вони мають буди геометрично правильні та ритмічно пов'язані між собою. Цей тип викликає враження статичності та розміреності композиції. Відкритий простір, навпаки, повинен буди динамічним, складним за планом і силуетом забудови, лінійним та асиметричним [15, с.113].

Якщо порівняти ступінь сприйняття глядачем зовнішнього вигляду архітектурної споруди та його інтер'єру, то у першому випадку композиція сприймається цілісно, у той час як інтер'єр являє собою сукупність

організованих відповідно до функції об'єкта просторів, які поступово розкриваються за заданим сценарієм. Важлива особливість композиції інтер'єру полягає в активному зв'язку з людьми, які перебувають усередині.

Внутрішній простір виконує функції забезпечення процесів життєдіяльності людини та захисту від навколишнього середовища, до того ж має виконувати різні утилітарні функції, пов'язані з призначенням приміщення. Виконання цих функцій забезпечується як організацією інтер'єрного простору, так і обладнанням та меблями, розміщеними в інтер'єрі. Таким чином, інтер'єр задає композиційну єдність архітектурних деталей, їхнього декоративного оформлення і предметного наповнення, що безпосередньо взаємодіє з людиною.

Працюючи над дизайн-проектом інтер'єру, необхідно враховувати такі чинники виразності композиції як масштаб, колір та форму, що обумовлюють неоднаковий рівень сприйняття елементів інтер'єру. Так композиція поділяється на декілька рівнів. На першому рівні композиція сприймається цілісно, великими відносинами та формами. На цьому етапі на сприйняття глядача більшою мірою впливає архітектурно-просторова організація, або «оболонка» інтер'єру. Із предметного наповнення виділяється великогабаритне обладнання або елементи, що композиційно чи функціонально відірвані від решти предметного наповнення, наприклад елементи верхнього освітлення [4, с.96].

Іншим рівнем є сприйняття елементів предметного наповнення, що безпосередньо взаємодіє з людиною. Таким чином на перший план виходять форми окремих елементів, їх об'ємне рішення, фактура, колір та деталі, а архітектурно-просторова організація відходить на другий план. До формування композиції інтер'єру також входять окремі деталі та елементи. Наприклад декоративне оздоблення меблів, твори мистецтва та різні за масштабністю арт-об'єкти. Всі ці елементи, починаючи з архітектурно-просторової побудови до окремих малих елементів, утворюють цілісну композицію інтер'єру.

Важливо пам'ятати що композиція в інтер'єрі будується не тільки за допомогою матеріальних та об'ємних елементів, але й освітлення та колористики. До засобів побудови композиції внутрішнього простору також відносять маршрут відвідувачів. Загально побудований сценарій пересування людини яка послідовно переходить до сприйняття різних деталей, наприклад світлових ефектів [1, с.154].

Освітлення може приймати функціональний або декоративний характер. Функціональне застосовується у робочих зонах, здійснюючи освітлення, призначене для необхідних процесів життєдіяльності. Декоративне виступає у процесі забезпечення рекреаційних зон у житлових інтер'єрах та в громадських місцях, в якості засобу для звернення уваги чи створення певного настрою.

Окреме місце у композиційній побудові середовища інтер'єру займає колір. Застосування кольору впливає на психологічний стан людини, тому використовується задля надання приміщенню певного характеру. Тож у випадку виробничого інтер'єру, кольорова гама складається з пастельних кольорів з небезпечними ділянками, виділеними яскравими та контрастними кольорами. У музеях колір відіграватиме пасивну роль, щоб не відвертати уваги від експозиції. Треба зауважити, що у житлових приміщеннях використання кольору може виконувати багато різних завдань. Наприклад, червоний у кухні для збудження апетиту, чи заспокійливий синій у вітальні. Важливо не тільки правильно застосовувати колір, але й слідкувати за його насиченістю та кількістю у просторовому приміщенні. Одна й та сама характеристика кольору може сприйматися по-різному в залежності від його місцезнаходження та кількості. Також кольором можна розставляти акценти, урівноважуючи та збагачуючі композицію [19, с.210].

Ще однією характеристикою засобів виразності інтер'єру виступає плановість. Кожен з тривимірних просторів умовно розділяється на три плани: передній (або ближній), проміжний (або середній) та задній, який знаходиться

найдалі від усіх інших. Відносна глибина таких планів завжди визначається відстанями конкретного простору, що змінюється від кількох до сотень метрів.

В композиційних засобах естетичної виразності інтер'єру можна виділити три групи. Тектоніка, симетрія та метрично-ритмічні закономірності відносять до групи засобів, які створюють організаційну структуру будинку. Засобами гармонізації форми є пропорції та архітектурний масштаб. До засобів посилення емоційної виразності інтер'єру за А. А. Тицем відносять форму, світло, кольори та монументально-декоративне мистецтво [19, 174].

Звернемося до місця масштабу в інтер'єрі як одного з головних чинників гармонізації форми. В. Гропіус пише: «Коли ацтеки або єгиптяни будували піраміди, їхнім наміром було викликати трепет і страх перед богом» [15, 58]. Такий ефект досягався збільшенням масштабу до значних розмірів цих споруд. У житлових будинках напрочуд масштаб має інтимний характер. Він встановлює місце людини, визначає її відношення, як сталий модуль до загальних розмірів простору будинку. Як приклад можна привести античний житловий будинок, де ордер, що мав однакову висоту з висотою приміщення, був одночасно виміром простору й співрозмірним з людським масштабом. Визначивши масштаб внутрішнього приміщення і користуючись цими законами створюються меблі, скульптури, водойми, стінопис та інше [13, 10].

Модуль людського масштабу слугує визначенням розмірів елементів, що безпосередньо пов'язані з людиною. Такими є висота та ширина дверних прорізів, сходинок, визначення місця для вільного руху людини у побудованому просторі. Також сюди відносяться орогодження, бар'єри та висота меблів. Використання різних за масштабами елементів в інтер'єрі фактично визначає можливість пізнання людиною навколишнього простору й свого місця в ньому.

Далі слід розглянути таку підсистему художньої організації простору в інтер'єрі як композиційну співпідпорядкованість та домірність. Вона відповідає за розподіл головних і другорядних ролей між усіма об'ємними, просторовими

та предметними компонентами, пов'язує ці ролі між собою та з характеристиками існуючого простору. Не зважаючи на різноманітність покладених в композицію елементів, завжди існує центр, який є домінантою та пануючою основою для будь-якого ансамблю. Центр композиції втілює основну ідею цілого і підпорядковує собі всі інші елементи. Таким чином можна сказати що в композиції дизайну інтер'єрного простору існують головні та підрядні елементи, що відрізняються своїми «обов'язками» та становлять структурні елементи, такі як домінанта, акценти, тло та осі [9, с.111].

Звертаючись до домінантних елементів, можна сказати, що вони становлять пануючі компоненти в ансамблі та мають низку параметрів, що виділяє їх. До таких засобів виразності відносять розміри, форму, колір, розположення відносно композиційного центру та інше. До того ж виразність цих відмінностей дозволяє зосередити увагу глядача на домінантному елементі композиції. Найчастіше саме домінанти розкривають головну ідею дизайнера. Таким елементом може слугувати інсталяція чи, наприклад, скульптура в композиційному центрі, спеціально збудована група меблів, чи, навпаки, — порожній простір з кольоровим акцентом у щільно вмебльованому приміщенні, рекламний постер, напис, тощо.

Акценти являють собою елементи композиції, що виділенні тими чи іншими засобами виразності, наприклад, кольором, масштабом чи формою. За допомогою акцентів можна підкреслити частини композиції або, з їх допомогою, організувати побудову внутрішнього простору. Акценти також не повинні бути роздробленими, а, навпаки, утворювати власну систему, незалежну від побудови базового простору, або таку, що підтримує його гармонійність та підкреслює домінуючу основу.

Тло – це основна маса поверхонь, що обмежують простір, та створює в цілому певне загальне уявлення про його об'єм, колорит, матеріали. Тло виступає форматором простору для самостійних та яскравовиражених елементів

композиції таких як акцент та домінант. Осі, у свою чергу, випускають як умовні лінії, що поєднують об'єми та простори у структурі інтер'єрного середовища. Осі поділяються на об'ємні, просторові або семантично-змістові. Так чи інакше, вони дають напрям основним композиційним сюжетам в ансамблі та спрямовують увагу глядача [15, с.54].

Таким чином, можна зробити висновки, що професійно побудована композиція простору інтер'єру дозволяє максимально використати всі переваги структури поданого середовища та виконати функціональне навантаження за типом приміщення. Закони композиції дозволяють звернути увагу глядача на найвигідніші деталі, користуючись потрібними засобами виразності та приховати недоліки існуючого архітектурно-просторового середовища.

1.2. Загальний процес розробки проекту інтер'єра

У процесі розробки проекту інтер'єру існують два головні види роботи. Перший це реальний проект з вже заданими розмірами, плануванням приміщення та місцем розташування. Тож, таке місце має певний ландшафт, клімат та умови під'їзду. І другий – творчій, де дизайнер може задати певні умови до місцезнаходження проектного архітектурного простору.

Реальний проект складається з особливих етапів на початку роботи. Важливою відмінністю такої роботи від творчого проекту, як правило, є наявність замовника. В такому разі саме з обговорення майбутньої роботи починається процес розробки проекту інтер'єру. При можливості рекомендується відвідати місце роботи до першої зустрічі з клієнтом. Слід зазначити архітектурний стиль будинку, його вік та місцезнаходження – це допоможе у вирішенні побудови внутрішнього простору. Після обговорення майбутнього проекту з замовником слід провести заміри приміщення. Ці данні є константними для реального проекту та у творчій роботі їх можна корегувати,

або взагалі визначити в залежності від потреби побудови внутрішнього простору. У випадку роботи з вже існуючими замірами дизайнеру слід бути дуже уважним та точним, бо будь-яке відхилення від реальних обмірів може спричинити серйозні проблеми. Наприклад, за неправильними розрахунками можна розташувати шафу яка затулятиме вимикач тощо. Таким чином, головними чинниками процесу побудови з реальним проектом на перших етапах є врахування місцезнаходження, кліматичних умов, рівня освітленості, який залежить від розміру віконних розрізів, та розташуванням відносно сторін світу та детальної обмірювання поданого приміщення. Важливо також зазначити, що задане приміщення вже має електричну розсітку, розміщення якої обов'язково треба враховувати на етапі побудови плану, а також радіатори опалення, їх труби [17, с.96].

Перші етапи розробки творчого проекту мають інші аспекти. Роботу над таким проектом можна вести від ідеї побудування безпосередньо самого інтер'єру, його частин, або ж визначенням місця архітектурного простору, його екстер'єру. Вид початкового етапу залежить від задачі, яку перед собою ставить дизайнер. У деяких випадках показники навколишнього середовища можуть бути досить умовними. У випадку, коли важливим є розташування архітектурного простору, робота починається з пошуку загальної архітектурної форми, яка відповідатиме функціональним та естетичним вимогам обраного проекту, визначатиме його характер, тільки після цього слід переходити до плану побудови внутрішнього простору. В іншому варіанті можна йти відразу від визначення плану, розташування функціональних приміщень та основних інженерних комунікацій [4, с. 38].

План є найважливішим кресленням для дизайнера. Він дає повне уявлення про композицію та розміри поданого простору, а в поєднанні з аналізом простору і нотатками, зробленими під час попереднього обговорення проекту, забезпечує базу, на основі якої виробляється дизайнерське рішення. На етапі

виконання плану слід зазначити його завдання, а саме – розташування як елементів просторового наповнення, так і місцезнаходження освітлення, важливо помітити радіатори опалення та позначити необхідні розміри. Для виконання цих задач існують різні види подачі плану. Серед них – загальний план, розрізи, горизонтальні та вертикальні проекції.

Перший загальний робочий план визначить рамки, в які потрібно буде вписувати різні схеми, поки не знайдеться краще композиційне рішення. Потім цей робочий план перетворюється у демонстраційний із зазначенням розташування меблів. Цей план є горизонтальним зрізом простору, що проектується і є основою для всього процесу розробки дизайну. На вертикальних проекціях стін, зображених в масштабі, вказуються всі предмети, розташовані на стіні. Товщина стін при цьому не відображається. Необхідно зобразити форму прилеглого карнізу і плінтуса, але не треба включати вигини, сусідні вікна або стіни. Розріз – це поперечний вертикальний перетин, який одночасно зображає картину інтер'єру і зовнішнього боку. У розрізі використовують таку саму площину, що і у вертикальній проекції. Лінія розрізу може бути відзначена на самому плані, наприклад А-А, В-В, С-С [4, с.27].

Наступним етапом є планування простору. На цій стадії дизайнер визначає головні засади композиційного рішення. Важливо пам'ятати про те, що як загальна так і часткова побудова композиції предметного середовища в інтер'єрі залежить від розташування джерел освітлення. Значна частина дизайнерської роботи складається з вирішення проблем і прийняття вигідних рішень. На цьому етапі корисно пройти декілька стадій що є невід'ємною частиною створення дизайну.

Для початку потрібно провести збір всієї необхідної інформації, ретельний аналіз пріоритетів, вимог і обмежень. Після чого йде стадія вироблення ідей і концепцій – тобто розробка можливих схем на основі базового плану. Пошук альтернатив і вибір найкращого рішення. Майже завжди

існує кілька можливий проектів дизайну. Важливо обрати найкраще та найвигідніше рішення. Після чого можна переходити безпосередньо до здійснення обраного варіанту [2, с. 285].

Після процесу планування простору йде етап створення колірної схеми. Колір є одним з найцікавіших і бюджетних декоративних інструментів, наявних у розпорядженні дизайнера. Колір виступає як один з аспектів схеми інтер'єру, важливо знати яким чином використовувати його для створення певної атмосфери і сучасного стилю, а також важливо вміти змінити за допомогою кольору зовнішній вигляд простору. Він виступає не тільки як засіб побудови простору, чи виявлення стилю, але й впливає на психологічний стан людини, тому також є частиною функціональної побудови композиції в інтер'єрі [1, с.112].

Зберігаючи в пам'яті обрану колірну схему, можна приступати до підбору різних елементів. Колір, малюнок і текстура стануть важливими аспектами при виборі, однак на них, в свою чергу, будуть впливати такі практичні чинники, як ступінь зносу, якому стануть піддаватися ці елементи, можливі засоби на їх придбання, а також стан і тип поверхні, для якої вонизначаються.

Після стелі, найбільшу частку простору в кімнаті займає підлога, яка буде значно впливати на вашу схему. Вид її покриття сприяють створенню стилю, атмосфери і декору всієї кімнати. Зміни кольору або типу підлогового покриття слугує простим способом поділу простору. Важливо враховувати тип і стан так званої «чорної підлоги», щоб зробити правильний вибір покриття для підлоги. Слід ретельно продумати ефект, який утворюється в місці з'єднання двох покриттів, а так само те, яким чином буде декоруватися стик. Існує три основних типи покриття для підлоги – тверді, м'які та пружні [21, с.87].

Стіни слід розглядати разом з усіма іншими ділянками і поверхнями кімнати, хоча безперервність лінії більшості стін порушують двері або вікна. Існує широкий і різноманітний асортимент матеріалів для оздоблення стін –

шпалери, фарби, тканини, плитки та дерев'яні панелі, але перед прийняттям рішення слід врахувати кілька аспектів, включаючи стан стін.

Наступним важливим етапом є визначення тканин і м'яких меблів.

Тканини використовуються в кімнаті для збереження тепла, поглинання звуків, фільтрації світла і пом'якшення архітектурних деталей, а що стосується вікон, то тут величезне поле діяльності для використання різних тканин, стилів та орнаментів. Призначення кімнати, стиль і атмосфера, яку зображує дизайнер – все це буде грати важливу роль при прийнятті остаточного рішення, тому корисно скласти докладний список, щоб розробити хороший і реальний план [12, с. 45].

Фінальні деталі дуже важливі, їх слід ретельно продумувати і ефективно представляти. Такі декоративні предмети, як книги, картини, гобелени, малюнки, скульптури, зазвичай виглядають краще, якщо згруповані певним чином і пов'язані між собою кольором, текстурою або однією темою. Існує загальне правило, згідно з яким тільки великі, найбільш ефективні предмети гарні самі по собі, тоді як дрібні краще виглядають в групі. Включення в групу подібного за кольором великого предмета допомагає посилювати видовищний ефект, так само як і розміщення декоративних прикрас на полицях на тлі контрастного кольору. Ці та інші засоби виразності допомагають гармонізувати композицію побудованого інтер'єру та виявити його індивідуальність. Після повної побудови проєкту настає останній етап – презентація проєкту замовнику, у випадку реального проєкту з замовником, або реклами творчого проєкту дизайнера у вигляді відеопрезентації для великої аудиторії [15, с. 66].

Тож процес розробки інтер'єру складається з декількох етапів. Побудова плану являє собою фундаментальну частину, на яку дизайнер спирається протягом усієї подальшої роботи над проєктом. Далі йде планування простору або композиційне рішення предметного наповнення інтер'єру, після чого вже можна починати працювати над знаходженням потрібної колірної схеми,

визначенням покриття підлоги та матеріалами стін. Цей етап роботи над естетичним та функціональним рішенням інтер'єру також включає вибір тканин та м'яких меблів. У фінальній частині слід звернути увагу на деталі декору та загальну гармонізацію внутрішнього простору. Після опрацювання кожного з поданих етапів проєкт готовий до презентації.

РОЗДІЛ 2

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ У ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ ПРОЄКТУ ІНТЕР'ЄРУ

2.1. Послідовність роботи над проектом з використанням об'єктного дизайну

Нами було обрано створення творчого проєкту інтер'єра. Коли з'явилася ідея побудови інтер'єру заміського будинку, який знаходитиметься біля води ми задали певні умови для місцезнаходження архітектурного простору, де будуватиметься наш проєкт. Для цього нами було вирішено обрати гірський ландшафт з озером, подібний до українських Карпат. Таким чином ми мали визначенні кліматичні умови, близьке знаходження гірського озера та певний характер навколишнього середовища, що допоміг зумовити архітектурну форму та матеріали для самого проєкту внутрішнього простору.

Розробка проєкту почалась з необхідності побудування архітектурного простору, який ми визначили згідно характерним рисам навколишнього середовища. Надавши архітектурній формі схожих до ландшафту пластичних форм ми розділили архітектурний простір на два блоки, що мають сполучення між собою. За обраним нами видом творчого проєкту ми почали з розробки цікавого композиційного рішення та побудови плану [4, с.74].

Перед нами стала задача розташування функціональних приміщень, які ми розділили на спальну кімнату, ванну кімнату, кухню, гостьову-бібліотеку та хол. Один з блоків було вирішено зробити одноповерховим. Там розташований вхід з вулиці, хол, а також кухня. У другому блоці, який знаходиться паралельно до першого, з невеликим здвигом уперед, розташовані спальня, ванна кімната та гостьова, разом з бібліотекою. Обидва блоки мають високу

стелю. Єдиним приміщенням, яке нами було вирішено відокремити у інший поверх стала спальна кімната. Це дозволило придати їй інтимну атмосферу та відчуття приватності. Також на другому поверсі цього ж блоку, продовженням спальної кімнати стала мостова площадка. Вона має переметральний характер та здійснює функцію зони відпочинку та споглядання навколишнього середовища. Ще однією характерною особливістю архітектурної форми нашого проєкту стала велика кількість панорамних вікон, а також використання інших типів вікон, та, навіть, скляної стелі над переметральною площадкою. Це зумовило велику кількість природнього освітлення для внутрішнього простору.

Через ідею створити просторий, легкий та повітряний інтер'єр нами була обрана концепція побудови мінімалістичного інтер'єру у еко-стилі з використанням пріоритетно світлої гамми. На цьому етапі слід знову повернутися до плану. З побудованою архітектурною формою, та визначеним розташуванням функціональних приміщень слід звернутися до композиційного рішення для кожного з них, та цілісного бачення загального простору.

За обраною концепцією, де ми звернулися до еко-дизайну було вирішено використання великої кількості домашніх рослин. Саме вони стали композиційними центрами для приміщення кухні, холу, гостьової-бібліотеки та площадки. Особливо слід звернути увагу на утворення за допомогою рослин композиційного центру, що поєднав гостьову-бібліотеку, та розташовану над нею площадку. Утворена всередині кімнати, композиція представляє собою три різні за габаритами прямокутні блоки, на яких розташовані горщики з рослинами. У нижній кімнаті, гостьовій-бібліотеці, утворена композиція не привертає до себе уваги, виступаючи монолітними білими формами, але яскраво організує простір, розташовуючи предметне наповнення кімнати навколо себе [15, с. 45].

Іншим засобом побудови композиції є розташоване вже в другому блоці дзеркало, яке простягається до самої стелі. Таким чином воно виконує

функціональну роль дзеркала у холі та слугує просторовим повторенням сюжету сусіднього блока. Це допомагає врівноважити композицію та об'єднати два окремі просторові приміщення. У тому ж блоку знаходиться багато спеціально оздоблених полиць з рослинами, що допомагають заповнити простір між меблевим наповненням та високою стелею. До того ж ці «зелені» елементи підтримують задану концепцію та утримують композицію в гармонії.

Після надання приміщенню певного сюжету, розробки плану слід подбати про чітке визначення кольорової схеми. Внаслідок визначення концепції, що пов'язана з еко-дизайном та мінімалізмом нами було вирішено обрати білий та зелений кольори до пріоритетних, та світле дерево, що добре гарманує та урівноважує композицію. Згідно цих рішень було обрано природні та легкі матеріали. Мінімальна кількість деталей, переважно білі м'які меблі та класичні форми, згідно обраних нами стилів [7].

До дизайнерських об'єктів, які становлять як функціональні так і декоративно-естетичні важелі композиції, відносяться прямокутна лампа у гостьовій кімнаті та арт-об'єкт у сусідньому блоці, займаючи місце посередині між кухнею та вітальнею. Розташована над зоною відпочинку та читання, лампа дозволяє охопити доволі великий простір. Вона являє собою лаконічну форму та вдало вписується в композицію, ніби приводячи глядача до центру. Другим об'єктом є звисаюча зі стелі трикутна композиція з картин, на кожній з яких зображена яскравий зелений сюжет, що виступає акцентом та притягує до себе увагу. Через місце розташування цей арт-об'єкт відображується у дзеркалі, де його легше за все побачити. В середині композиції з картин знаходиться скляна лампа.

Закінчивши розробку побудови проєктного рішення слід поетапно перенести проєкт до тривимірного простору комп'ютерної графіки. Робота безпосередньо у самій програмі теж має власні етапи. Спершу слід почати з створення архітектурної форми у тривимірному просторі для позначення

планування місця знаходження наступних елементів. Ця форма будується за поданими на заздалегідь створеному плані розмірами. Слід уважно слідкувати за товщиною та поєднанням елементів між собою, так як на етапі надання об'єктам матеріалів та текстур, монолітні об'єкти сприймаються програмою за одне ціле та мають однакові характеристики. Після побудови архітектурного простору переходимо до етапу предметного наповнення. Користуючись визначеними характеристиками стилю та деталей інтер'єру обираємо або створюємо потрібні нам моделі, призначаючи карти матеріалів та текстур. Важливим етапом роботи в тривимірному просторі об'єктного дизайну є розташування та надання потрібних характеристик об'єктам освітлення. Для візуалізації проекту нами було вирішено обрати V-Ray. Цей візуалізатор дозволяє чітко та якісно зобразити картинку з усіма наданими їй характеристиками та отримати професійний рендер. Останнім етапом роботи над нашим проектом в програмі є розташування камер та рендер отриманого зображення.

Таким чином, послідовність роботи над проектом за допомогою прийомів об'єктного дизайну має власні етапи. Слід зауважити, що на кожному з етапів можна повернутися та ще раз перевірити попередній. Важливо також пам'ятати, що при роботі з програмою існують різні моменти, яким потрібно приділити особливу увагу, бо в іншому разі виправлення цих деталей може істотно зашкодити якості, або часу виконання поданого проекту. Використання комп'ютерних технологій має багато переваг та потребує пильної уваги та високого рівня користувача.

2.2. Сучасні технології у дизайні елементів інтер'єру

За допомогою сучасних технологій можна не тільки побудувати проєкт інтер'єру, але й створити особливий дизайн окремих його елементів. У багатьох

проєктах дизайну інтер'єру сьогодні використовуються високотехнологічні елементи чи навіть схеми для вирішення просторових та функціональних задач. Наш дизайн-проєкт не став виключенням. Як вже було зазначено, ми використовували багато домашніх рослин в інтер'єрі. Більшість з них, утворюючи композицію та вирішуючи певні задачі, мають досить високе та складне розташування. Звідси виникає питання їх зручності з функціональної точки зору, а саме – як забезпечувати їх водою. Саме цю задачу поставив перед собою наступний елемент інтер'єру, використовуючи для її рішення сучасні технології.

Цю проблему було вирішено за допомогою технології «Розумний горщик». Користуючись індикаторами вологості вони сигналізують, що рослину пора поливати. Так, в горщику «Біллка» від Qualy індикатором служить фігурка білочки: коли води багато, вона визирає з дупла, а в міру її зменшення ховається. Інше цікаве рішення – метеостанція UTV-63K, яка стежить за рівнем вологості ґрунту і сигналізує про посуху звуком. «Розумні горщики» здатні без участі людини стежити за рівнем зволоження ґрунту і навіть поливати рослини. Зазвичай складаються з двох контейнерів: зовнішнього (декоративне кашпо) і внутрішнього (донний резервуар з системою подачі води і дренажним матеріалом). Коріння рослин, досягаючи дренажу, витягають з нього воду в міру потреби. Інтелектуальна система поливу кімнатних рослин – спеціалізація компаній Lechuza, Nobilis Marco, Qualy та інших [18].

Окрім безпосередньої проблеми забезпечування рослини водою існують також інші задачі, які було вирішено за допомогою сучасних технологій. Так утримування домашніх рослин став не тільки приємний та корисний, але й легкий процес. Однією з вирішених таких задач став спосіб утримання власних грядок. «Готові грядки» – це системи для інтенсивного вирощування квітів, зелені, томатів черрі в домашніх умовах. Наприклад, контейнери Click & Grow представляють собою пластикові ємності, в центрі яких знаходиться картридж з

добривами і насінням. Пристрій заточений під крапельний полив кімнатних рослин і забезпечений датчиками подачі поживних речовин. А в контейнері «Цибулеве щастя» реалізована система повітряної стимуляції коренів. У воді за допомогою компресора і фільтра створюються бульбашки повітря. При виході на поверхню вони лопаються, утворюючи повітряно-водну суспензію, в якій рослина розвивається швидше і дуже скоро дає рясну зелень. З недоліків: компресор гучний. Це дає унікальну можливість утримувати власні грядки не перебуваючи у приватних домівках. Наприклад, маючи достатню площу кухні, власник може легко розташувати такі горщики на її площі.

Крім того виробники все частіше застосовують в своїй продукції натуральні матеріали. Наприклад, кашпо Pot французької компанії Vacsac виготовлено з «дихаючого» джуту, який може бути повністю перероблений. Або ж технології таких горщиків можуть навіть виконувати функцію освітлення. Цю ідею здійснила компанія Torremato, випустивши колекцію металевих світильників Eden, об'єднаних з контейнерами для вирощування рослин [5].

Тож сучасні технології використовуються не тільки при розробці проекту інтер'єру, але й у дизайні його елементів. Вони допомагають вирішувати проблемні завдання, це сприяє побудові більш складних і цікавих композицій та дизайнерських рішень, які раніше були недоступні, або непрактичні. Розвиток застосування сучасних технологій в інтер'єрі не тільки розширює горизонти його побудови, але й покращує життя людей.

ВИСНОВКИ

У ході дослідження методів та можливостей розробки проєкту інтер'єру, створеному за допомогою прийомів об'єктного дизайну нами були вирішені поставлені завдання та ми дійшли таких висновків:

Професійно побудована композиція простору інтер'єру дозволяє максимально використати усі переваги структури поданого середовища та виконати функціональне навантаження за типом приміщення. Закони композиції дозволяють звернути увагу глядача на найвигідніші деталі, користуючись потрібними засобами виразності та приховати недоліки існуючого архітектурно-просторового середовища.

Процес розробки інтер'єру складається з декількох етапів. Побудова плану являє собою фундаментальну частину, на яку дизайнер спирається протягом усієї подальшої роботи над проєктом. Далі йде планування простору або композиційне рішення предметного наповнення інтер'єру, після чого вже можна починати працювати над знайденням необхідної колірної схеми, визначенням покриття підлоги та матеріалами стін. На цьому етапі роботи над естетичним та функціональним рішенням інтер'єру також відбирають тканини та м'які меблі. У фінальній частині слід звернути увагу на деталі декору та загальну гармонізацію внутрішнього простору. Після опрацювання кожного з поданих етапів проєкт готовий до презентації.

Таким чином, послідовність роботи над проєктом за допомогою прийомів об'єктного дизайну має власні етапи. Слід зауважити, що на кожному з етапів можна повернутися та ще раз перевірити попередній. Важливо також пам'ятати, що при роботі з програмою існують різні моменти, яким потрібно приділити особливу увагу, бо в іншому разі виправлення цих деталей може істотно зашкодити якості, або часу виконання поданого проєкту. Використання

комп'ютерних технологій має багато переваг та потребує пильної уваги та високого рівня користувача.

Сучасні технології також використовуються не тільки при розробці проєкту інтер'єру, але й у дизайні його елементів. Вони допомагають вирішувати проблемні завдання, що сприяє побудові більш складних і цікавих композицій та дизайнерських рішень, які раніше були недоступні, або непрактичні. Розвиток застосування сучасних технологій в інтер'єрі не тільки розширює горизонти його побудови, але й покращує життя людей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Агостон Ж. Теория цвета и ее применение в искусстве и дизайне / Ж. Агостон. – Москва: Мир, 2006. – 184 с.
2. Ачкасова Л. Ф. Интерьер и дизайн вашего дома / Л. Ф. Ачкасова. – Москва: Книжный Клуб "Клуб Семейного Досуга", 2008. – 378 с.
3. Глазачева А. О. Экологический дизайн: инструменты и критерии проектирования глобального социокультурного пространства / А. О. Глазачева. – Москва: Вестник МГГУ им. М.А. Шолохова. Социально-экологические технологии, 2012. No 1. – 277 с.
4. Дженни Г. Настольная книга дизайнера интерьера / Гиббс Дженни. – Москва: ОАО "Ярославский полиграфкомбинат", 2006. – 112 с.
5. Еко-дизайн в оформленні інтер'єрів [Електронний ресурс] // Франшиза "CitySites". – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.032.ua/list/197056> (дата звернення: 27. 03. 2020).
6. Еко-дім - безпека, комфорт та якість [Електронний ресурс] // ВГО «Жива планета». – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.zhiva-planeta.org.ua/eco-dim.html> (дата звернення: 16. 03. 2020).
7. Еко-дизайн: як українці створюють будинки за допомогою 3D друку [Електронний ресурс] // DesignTalk.club. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://designtalk.club/ukrayinska-kompaniya-stvoryuye-avtonomni-budynky-za-dopomogoyu-3d-druku/> (дата звернення: 03. 03. 2020).
8. Иттен И. Искусство цвета / Иоханес Иттен. – Москва: Д. Аронов, 2004. – 238 с.
9. Кильпе Т. Л. Основы архитектуры / Т. Л. Кильпе. – Москва: "Высшая школа", 2002. – 159 с.
10. Кэс Д. Стили мебели / Д. Кэс. – Москва: АНВ, 2008. – 237 с.

11. Косо Й. ЛЕСТНИЦЫ. Дизайн и технология. / Йожеф Косо. – Москва: Контэнт, 2011. – 184 с.
12. Макарова В. Дизайн помещений: стили интерьера на примерах / В. Макарова. – Петербург: СПб, 2011. – (ООО "ЛитРес"). – С. 1 – 78.
13. Мелодинский Д. Л. Пропорции и масштаб в архитектуре : дис. докт. мистецтвознаства : Основы архитект / Мелодинский Д. Л. – Москва, 2015. – 14 с.
14. Нойферт П. Проектирование и строительство / П. Нойферт, Л. Нефф. – Москва: Архитектура - С, 2005. – 264 с.
15. Олійник О. П. Основи дизайну інтер'єру / О. П. Олійник, Л. Р. Гнатюк, В. Г. Чернявський. – Київ: НАУ, 2011. – 161 с. – (НАУ).
16. Пьянкова М. С. Потенциал развития минимализма в эстетике экодизайна. / М. С. Пьянкова // Техническая эстетика / М. С. Пьянкова. – Урал: "АКАДЕМИЧЕСКИЙ ВЕСТНИК УРАЛНИИПРОЕКТ РААСН", 2011. – С. 86–90.
17. Рунге В. Ф. Эргономика и оборудование интерьера / В. Ф. Рунге. – Москва: "Архитектура-С", 2006. – 160 с.
18. Сад на подоконнике: тенденции и инновации [Электронный ресурс] // РАМБЛЕРТоп100. – 2020. – Режим доступа до ресурсу: <http://www.4living.ru/items/article/sad-na-podokonnike-tendentsii-i-innovatsii/> (дата звернення: 13. 04. 2020).
19. Тиц А. А. Основы архитектурной композиции и проектирования / А. А. Тиц. – Киев: "ВИЩА ШКОЛА", 2004. – 256 с.
20. Фиелл Ш. Энциклопедия дизайна / Ш. Фиелл, П. Фиелл. – Москва: TASCHEN, 2014. – 189 с. – (АСТ.АСТРЕЛЬ).
21. Mesher L. BASICS INTERIOR DESIGN rerail design / Lynne Mesher. – London: AVAacademia, 2010. – 168 с. – (AVA Book Production).

22. Pile J. A HISTORY OF INTERIOR DESIGN / J. Pile, G. Judith. – New Jersey: WILEY, 2014. – 496 c.